

Dato: 3. maj 2011
J.nr.: 11/30435

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 ad L 168 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 15. april 2011.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang det nuværende krav ved ægtefællesammenføring om sikkerhedsstillelse af 50.000 kr. ikke har været tilstrækkeligt. Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, i hvor stor en andel af tilkendte familiesammenføringer, der foretages træk på sikkerhedsstillelsen, samt i hvor mange sager de 50.000 kr. ikke har været tilstrækkelige som modregning for træk på offentlige ydelser. Tallene bedes opgjort nominelt og i procent 5 år tilbage.”

Svar:

Når der i forbindelse med meddelelse af ægtefællesammenføring er blevet stillet krav om selvforsørgelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 5, indberetter kommunalbestyrelsen til Udlændingesservice, hvis udlændingen eller den herboende person modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. udlændingelovens § 9, stk. 23.

I de tilfælde, hvor Udlændingesservice modtager en indberetning fra bopælskommunen, vil Udlændingesservice undersøge, om ægtefælletilladelsen kan inddrages eller nægtes forlænget, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen oplyser ikke nødvendigvis, om den ydede hjælp og inddrivelse heraf betyder, at sikkerhedsstillelsen er opbrugt, da det ikke har betydning for udlændingemyndighedernes videre ageren i sagen i relation til spørgsmålet om inddragelse af opholdstilladelse.

Integrationsministeriet har således ikke oplysninger om, i hvilket omfang kommunerne har krævet udgifter dækket af den økonomiske sikkerhedsstillelse, eller om sikkerhedsstillelsen har været tilstrækkelig til at dække kommunens udgifter.

Med venlig hilsen

Søren Pind